

Pádár Julianna versei

Krisztus haván

*December nyitott jégmárvány egén
Sziürke felhő az eget takarja
Fehér szírmaít hinti a tél*

*Hódunyha takaró földön ágon
Öreg szánkóján útra kész az év
Krisztus haván ezüst karácsony*

*Szeretet rezdüil a szép szívekben
Fenyőágakról örökzöld reményt
Illatoz felém a vén december*

Örök vándor

*Örökzöld-karácsony fáján
felpörgő csillámok árnyán
kettétört s elnémult Hárfa-
Csönd-arcod emlék virága
kibontja bezárt szírmaít...*

*Szólsz hozzám a messze égből:
Tudatomban legelésző
szó-nyájad és nyájas szavad,
bárány nyakán csengő harang
kondítja égi jöttödöt...*

*Árvaságom fölé hajolsz,
akár Föld arcára a Hold...
– Bánat-szemem könnye: zápor –
Gyere haza Örök Vándor!
Vigyázz rám, légy a Krisztusom!*

Ötvös László versei

Bethlehem és Jeruzsálem

*Kívül-beliül csillog a hajlék,
születés, halál mind előttem...
de én már nem ezeket látom,
lelkem ŐT nézi: Átölelem!*

Öreg varjú halálára

*Vén szolga ment el évvégére...
A fenyő lett halálos ágya...
Rég indult, tán száznyolcvan éve,
Jókat hozott, ide hullatta...
Utoljára lezuhant – halva!*

Lelkes gazdát hallgatva

*Csikorog a tél, de visszhangzik a tavasz...
Alszik a táj, de álmában rügyet fakaszt...
Pásztor, nyáj most nincs, de lehet szaporulat...
Sokónknak e bízó hang gyógyulást hozhat!*

Titkod a nyáj

*Nem hagyta ott... titkod az apám nyája...
Lehettem volna Sinkának bojtárja!
Uram, gyönyörűt végeztél felőlem,
Nem rejtetted el SZÁVAID előlem!*

Pákozdy professzor emlékére

*Az életet már megjártam.
Többnyire csak gyalog jártam...
(Arany János)*

*Szerény katedrán ülve hallgatta
Őt a szent tudomány sok studente:
Kezében a két nyelvű Biblia...
Izzó szaván át: NÖUM JAHVE!*